

Leserinnlegg

Avskrift, *Flekkefjordposten* fredag den 3. sept. 1943

STREIK.

Hr. redaktør.

Jeg er en ganske alminnelig såkalt jøssingpike fra Flekkefjord. I grunnen er jeg ikke glad for at jeg er jøssing, men jeg har jo vært det helt fra 1940 og likesom fått det i blodet. Men morro er det ikke lenger, tvert imot. Jeg ville heller ønske at jeg hadde vært nasist hele tiden, for hvis det er noen som er utsatt for terror her i Flekkefjord så er det oss, - og det av våre egne veninner og foreldre. Vi jøssinger terroriserer hverandre nemlig, nasistene gjør oss ikke noe.

Jeg er no 18 år og går på gymnasiet her i Flekkefjord. I friminuttene snakker vi ofte om rykter og nyheter og ellers om mange andre ting som det er politikk i. En ting som jeg aldri har vært enig med venninnene i er å bli betraktet som nasist. Men nu da jeg er anonym vil jeg riktig synge ut og si min mening uten å legge skjul på noe. Jeg vet at hvis noen skulle få rede på at det er meg som har skrevet dette brevet, så ville jeg øyeblikkelig bli kastet ut hjemmefra av mine foreldre. Og med hensyn til mine veninner så ble valget enten å forlate byen eller å hoppe i elven.

Men tilbake til kinostreiken. Den foregår på en merkelig måte. Det må dere alle være enig med meg i. No har vi i ca. 3 år ikke gått på kino her i Flekkefjord. Hvorfor? Ja noe svar på det kan jeg ikke gi, men vil som alle mine veninner sier når vi snakker på tomannshånd, "Det er noe tull". Det er også den eneste byen i landet hvor det forekommer, og vi er ganske syke etter å få komme på kino, men vi tørr ikke for hverandre. For hverandre sa jeg.

No stemmer det ikke ganske riktig at vi ikke går på kino, - vi går jo om lørdagene og spesielt om søndagene på kino på Moy. Vi reiser med toget fra Flekkefjord og ser om søndagene 3 forestillinger etter hverandre på samme kvelden. Sist søndag var jeg der også sammen med ca. 100 andre kinostreikere både gutter og piker. Vi drog fra Flekkefjord

klokken 16,00 og kom tilbake klokken 2400. Jeg så da to svenske og en tysk film og betalte for kinobillettene og jernbanen tilsammen kr. 8,20. De fleste av oss hadde hele uken gjennom skrappt sammen penger på de utenkeligste måter. Jeg for min del hadde gjort det slik at jeg sa til mine foreldre – eller rettere sagt til min mor, at jeg måtte ha penger til skolebøker, og fikk på denne måten ordnet kr. 7. Turen fikk jeg en gutt til å betale for meg. Det er mange andre som driver det på samme måten. Etter en slik Moy tur føler jeg meg så feig og ekkel. Hver gang sier jeg til meg selv “No skal det være slutt med turene til Moy” – jeg vil gå på første forestilling i Flekkefjord kino. Men når det så er forestilling i Flekkefjord kino, så tør jeg jeg ikke. Hvorfor tør jeg ikke og hvem er jeg redd for? Er det for kong Haakon? At jeg skal bli hengt opp i et tre i parken når han kommer tilbake? No vil jeg bare si så meget, at hvis han kommer tilbake så blir vi hengt alle sammen. Men no er jeg lei denne kjøringen til Moi. Jeg har besluttet meg til å gå på kino i Flekkefjord til lørdag. Jeg har også tatt andre beslutninger, for jeg holder det ikke lenger ut slik det er no. Det får gå som det vil. Og hvis jeg kommer i heisen så skal også alle mine venner og veninner komme der. Da skal jeg sette opp en liste over de som driver kinostreik i Flekkefjord, men går på kino på Moi, over alle de som “sitter i parken om kvellene”, over alle de som lager rykter om de forskjellige piker at hun har vært sammen med N.S. medlemmer osv. Hver minste ting skal komme for en dag, og da vil adskillige få seg et sjokk. Jeg vil nemlig sette inn alt i Flekkefjordposten. Jeg håper at redaktøren går med på de og hvis ikke skal jeg klistre listen og opplysningene på vinduene hans. Da først vil det bli moro her i byen.

Jeg føler meg no adskillig lettet at jeg har fått satt mine tanker og meninger svart på kvitt. Det har kostet meg søvnløse netter. Men no er det gjort og jeg legger alt i skjebnens hånd. Jeg håper at hr. redaktøren har plass for denne epistel, til tross for papirrasjoneringen, og at den kommer på en iøyenfallende plass.

Så treffes vi altså på Flekkefjord kino på 9 forestillingen. Jeg sitter nesten midt i salen og litt til venstre.

Hilsen

Mai Lis.